

משחית־טנקים בפעולה

במקלע־המקביל שלך, כדי לכוון עליו". אז החל המקלע בן 0.3 אינטש, המקביל לתותח בצריחו של משחית־הטנקים, משלח את זרם הקליעים־הנותרים שלו במורד, כממשש את ה"טיגר", עד שמצא לבסוף את דופנו אדיר המימד. הקליעים־הנותרים ניתרו לכל הכיוונים מעל ללוח־השריון, כשתותחו בן 76 המ"מ של משחית־הטנקים מרעים. בין רגע כמו התאבן ה"טיגר־רויאל" ולא נע עוד.

"המשד", אמר ברנדון. עוד טרם יצאו המלים מפיו, והתרמיל החם נפלט בשקשוק מתכתי, והוטל החוצה. הטען נעץ פגז חדש במכנס. פגז זה נורה בעוד ברנדון מסיים את המשפט, ושוב נשמע קול חבטה, שעה שהפגז חדר למיכלי־הדלק שב"טיגר", והטנק הענק נתלקח באש.

קפיטן ברנדון הסתכל בעד משקפתו כאשר גטשו הגרמנים את המפלצת שלהם. כאשר מיקד את המשקפת, ראה פעם נוספת את הלויטננט הגרמני, לבן־הצללת. מבלי לחשוב, אחז בידיות המקלע בן 0.5 אינטש, לחץ על ההדק וראה את הקליעים הנותרים מפליגים בוזמוזם על פני שלוש־מאות המטרים, אל האנשים המתרוצצים, במדים האפורים־ירוקים. הוא דלק אחריהם באמצעות הקליעים־הנותרים, ממרומי הגבעה, בעודם רצים מרחוב אחד למשנהו ומבית לבית. הוא הבחין באחד מהם הנופל על אבני־המרצפת, ולבסוף נעלמו הנותרים באותה פתאומיות בו נעלמים שלווים בהתעופפם מתוך סוכך־שיח השמימה.

"רואה אותו", אמר התותחן, בהסתכלו במשקפת, וצריחו של משחית־הטנקים צדד מעט. קנה התותח הונמך מתוך חלון הבית, בעל וילון־המלמלה. משחית־הטנקים נזדעזע. הדף התפוצצות הפגז החריש אוזניים וניפץ את שרידי השמשות שבחלונות. ברנדון ראה את ה"טיגר" פורץ מתוך כתלי המאפיה, שהתמוטטו בתוך ענני קמה, ויוצא לרחיב שלפניהם. הטנק הגדול היה לבן מקמח ומעלה מאחוריו שובל לבן, כגלימת־רפאים. זו הפעם השניה הם יכלו לירות בדופנו, אבל הפעם היה הסיפק בידם לכוון היטב. "אל תחפזו, תותחן", יעץ ברנדון. "אין לו לאן לנסוע. השתמש

אני יוסקה וכל השאר

בראי עלונים

כדי שהיחידה תמלא את תפקידה בהצלחה, לא די שהמפקד ידע את תפקידו, חייל אחד כמו יוסקה יכול לגרום בקלות לכשלונה של היחידה כולה. באימון — זה רק תרגול נוסף. בקרב, זה אבידות, זה נסיגה, זה מפלה. הנציחון בקרב מותנה בכושרה של היחידה לבצע את המוטל עליה. חייל אחד כמו יוסקה אינו רק חייל לא מאומן ולא ממושמע ביחידה טובה; הוא מוריד את כושרה של היחידה כולה. אנחנו מתאמנים כדי שנוכל לבצע את המשימה שתוטל עלינו — ולהישאר בחיים. נסיגנם של צבאות גדולים הוכיח, שכלל שהיחידה מאומנת יותר — כך יקטן מספר האבירי דות שלה בקרב. יוסקה פוגע, אם כן, בסיכוי שלך לחזור הביתה בריא ושלם. הוא אולי אינו מתכוון לזה, אבל זה מה שהוא עושה. הגיע הזמן לזו. הרביסמל שרק וקרא: — לעלות על המכוניות! ברגע האחרון, כמובן, הגיע יוסקה. הוא טיפס על המכונית של מחלקה 3. בבגדיו האורחיים הצבעוניים הוא פגם בתמונה של מחלקת היי־ליים. הוא היחיד שהיה בלי נשק. הוא היה שונה מכולם — וכולם הרגישו בזה. נדמה לי שבפעם הראשונה הרגיש בזה גם הוא.

— על חשבון המדינה. — ואני אומר, שזה יהיה על חשבונך, על חשבון כל אחד במחלקה. סמוך על יוסקה, הוא בחר טוב, ואף פעם לא "יסדר" אותנו. הוא לא מתכוון "לסדר" אתכם, אבל התנהגותו "מסדרת" אותנו. אתם חושבים שתרגול נוסף למחלקה כולה כאשר יוסקה "מסדר" תרגיל, ניתן בגלל זה שכולם צחקו מההחכמות שלו. ואני אומר לכם שתרגול נוסף כזה הוא כלום לעומת מה שסובלת היחידה בגלל חייל כמו יוסקה. — כן, המפקדים מתרגזים בגללו — ו"דופ" קים" אותנו. — ומה יקרה, כשיקראו לנו לקחת את הנשק לא בשביל להתאמן, אלא בשביל להגן על בתינו? — סמוך על יוסקה, או הוא יבוא בזמן. — כן, אבל למי יהיה זמן ללמד אותו את כל פרקי האימון שכולנו עברנו אותם במשך השנים? — כאשר תיפתח עלינו אש — הוא יתלבט בין התגורר וכובע הפלדה והתנועה שלו תגלה אותך, ואת כל המחלקה.

עמדי והסתכלתי איך חיילי הפלוגה זורמים בשביל העפר, מתייצבים אצל הפקיד הפלור גתי וניגשים לקבל את הצידוד: תרמיל־גב ובו ההגור, בגדי־עבודה, שמיכות ונשק. נפגשתי עם המ"מ ליד שולחנו של הפקיד הפלוגתי. המ"מ דיווח: "רק יוסקה חסר, כמובן". כל אחד בפלוגה ידע מיהו הברבש. יוסקה חשב עצמו לחברה־מן. תמיד הוא אחי רון להתייצב, תמיד אחרון בשורה, תמיד כובע הפלדה מתנווד, תלוי על הרצועה, בידו. תמיד האחרון להעיר הערות ולהצחיק את החברה. נשאר לנו זמן קצר עד לתזוזה למקום האי־מון, וניגשתי עם המ"מ אל המחלקה. החברה ניקו את הנשק מן השמן והגריון. אחדים הזכירו כיצד הגיע יוסקה ביום העצמאות — בדיוק בזמן כדי לראות את המצעד. — זה גבר זה, אמר אחד החיילים. תמיד יודע להסתדר. — יודע להסתדר? שאלתי. — כן, יופיע כאן כשנעלה על המכוניות. כשאנחנו נצא לאימון — הוא רק יקבל צידוד, וירויח כמה שעות אימון. — ועל חשבון מי זה יהיה? הוספתי לשאול.